

Endelig er der af Flertallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 23 om, at Aldersrenteloven først træder fuldt i Kraft den 1. April 1933. Man har nemlig været opmærksom paa, at idet man gaar over fra 60 til 65 Aars Alderen, kan der opstaa Vanskeligheder og store Vanskeligheder, idet et gammelt Menneske, et Par gamle Ægtefolk, som ved Lovens Ikrafttræden var lige op imod 60 Aar og havde regnet med at kunne komme ind under Alderdomsforsørgelsesloven, som den nu gælder, pludselig ved det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil se denne Ret, som de formente at have, udsat til 65 Aars Alderen. Man har da ved Ændringsforslag Nr. 25 til Overgangsbestemmelserne søgt at udligne dette Forhold, idet man foreslaar, at Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 60 Aar, skal have Ret til straks at oppebære den Aldersrente, de kunde faa som 65-aarige, jfr. dog Lovens § 6: Ret til at oppebære Aldersrente med to Trediedele af det 65-aarige tilkommende Beløb har fra det fyldte 60de Aar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er mellem 59 og 60 Aar gamle, fra det fyldte 61de Aar Personer, der ved nævnte Tidspunkt er mellem 58 og 59 Aar gamle og saaledes videre, indtil vi efter 10 Aars Forløb, altsaa i 1933, er naaet til at have Loven fuldt gennemført. Vi har fra Flertallets Side været enige om, at man bør opretholde 65 Aars Alderen, idet man i al Almindelighed ikke kan sige; at Erhvervsevnen er tabt ved 60 Aars Alderen, men vi mener gennem disse Overgangsbestemmelser at have udjævnet Overgangen fra 60 til 65 Aars Alderen saaledes, at man om 10 Aar kan forsvare at lade Loven træde ud i Livet ifuldt Omfang.

Idet jeg forbeholder mig eventuelt senere at komme ind paa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skal jeg med disse Bemærkninger anbefale de af Flertallet stillede, af Ministeren tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Eorgbjerg: Ved Lovforslagets første Behandling tillod jeg mig at karakterisere det som et Lovforslag med dobbelt Ansigt; det gennemførte et godt Princip, Princippet om faste Takster i Stedet for det kommunale Skøn, og gjorde det klart og konsekvent, mere konsekvent — det anerkendte jeg — end det var sket i noget tidligere Forslag her i Tinget. Men Lovforslaget gennemførte dette gode Princip paa en saadan Maade, at det økonomisk kom til at betyde et Tilbageskridt, og for mange et væsentligt Tilbageskridt, nemlig blandt de gamle, der nu nyder Aldersstøtte efter den gældende Lov, og

for dem, der havde en berettiget Forventning derom. De Ændringsforslag, som nu Flertallet, Venstre og det konservative Folkeparti, i Forening her stiller, har paa samme Maade et dobbelt Ansigt. Dette Ansigt, der fremtræder gennem Flertallets Ændringsforslag, er forholdsvis venligt overfor de gamle i de Kommuner, der hidtil har været yderst karrige overfor de gamle, men er til Gengæld saa meget mere barsk overfor de gamle i de Kommuner, der har administreret den hidtil gældende Lov human. Man indskrænker de 6 eller, om man vil, de 5 Skalaer — idet efter Regeringsforslaget Købstædernes laveste Skala falder sammen med Landkommunernes højeste — til 3, og for Landkommunerne, den nederste Skala, beholder man Regeringsforslagets Takster og gennemfører tillige en Forhøjelse af Dyrtidstillæget, saaledes som nu den ærede Ordfører for Venstre fremhævede det, en Forhøjelse, hvorefter dette med det nuværende Prisniveau vil være 11 Gange 6 Kr. halvaarlig, altsaa 132 Kr. om Aaret, noget mere end i Regeringsforslaget. Men man har kun 1 Skala for Landkommunerne, og man har taget den nederste i det oprindelige Forslag, den næstøverste og den øverste stryges; Dyrtidstillæget foreslaas saa ganske vist forhøjet lidt, men ikke saa meget, at det kan opveje den Nedsættelse i Taksterne, som Flertallet foreslaar. For Købstædernes Vedkommende sammenfatter man de to Skalaer til een, men sætter Taksterne endogsaa under den laveste Skala i Regeringsforslaget, og for Hovedstadens Vedkommende nedsætter man ligeledes Taksterne ret betydeligt. Der er altsaa en lille Forbedring for de gamle i de Landkommuner, som man paa Forhaand fra Flertallets Side maatte formode vilde andrage om at komme i nederste Klasse, hvis Regeringsforslaget var gaaet igennem. For de gamle i de Kommuner, der vilde fedte sig mest muligt fra deres sociale Forpligtelser overfor de gamle, bliver der altsaa en lille Forbedring, og hvis det Forslag gennemføres, som vi maa vente bliver stillet mellem anden og tredje Behandling, det Forslag, som er bebudet i Udvalget af Indenrigsministeren og ogsaa omtalt i Betænkningen, nemlig, at der skal stilles 5 Mill. Kr., som Regeringen har vundet ved Behandlingen af et andet Lovforslag, der har vist sig at ville give betydelig mere end beregnet, til Raadighed for de Kommuner, som man mener bliver daarligt stillet ved dette Lovforslags Gennemførelse, ved vi paa Forhaand, at de vil ikke komme de Kommuner til gode, der har administreret Loven human, men vil derimod komme de Kommuner til gode, der